

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Sequit[ur] de aduentu d[omi]ni ad iudicium

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Ber. de aduentu dñi ad iudicium

solationis qui consolans nos in omni tribulatione nostra
Quarto visitat dñs vt vi
por allecans laborem in vie ostensione.
Hier. xvii. Quasi colonus futur⁹ es i ter
ra ⁊ quasi viator declinans ad manendū.
vt sez ania devota ex dulci confabulatiō e
de gaudijs celestib⁹ alacriter peccat cū di
scipulis euntib⁹ in emaus ⁊ qđ interpretat
desideriū consilij.

Quinto vt magister corri
gens erroē in interna illuminatione p̄o
uer. ii. Filii mi ne obliuiscaris legis mee ⁊
p̄cepta mea cor tuū custodiat. Ber. Ipe il
luminat intellectū ⁊ ascendit affectum ⁊ de
cer effectum.

Sexto vt rex ostendēs su⁹
un honorē ⁊ munificentia in beneficioz lar
gitione. Sap. vii. Tenerunt mibi oia bo
na pariter cu illa. i. deg. gra. Ibidem. Infi
nitus em̄ thesaurus est hominib⁹ q̄ qui viss
sum participes facti sunt amicicie dei. Un
der de meritis dicit Aug. Quid sunt mech
rica nisi dei dona.

Hec de aduentu dñi in mente

Septimo vt sponsus istā
mans ad amoē in sincera dilectione. Dat.
xv. Ecce sponsus venit ⁊ exite obuiā ei. Di
cit ecce. q. di. Mirabile est hoc. Quid enī
mirabilis qđ deus imensus amie paup
eule deponſari velit et amore p̄iungit. Re
vera magnū est q̄ creator ita suauiter con
iungi velit sue creature. Ber. Lun gu
staf ḡluauis est dñs: tunc anima nō deside
rat queq; alia bona s̄z languente desiderio
affectat dñl. Nescio em qđ delicatus h̄z in
se dñ ⁊ qđ anie dñcif spōsus. Idē. Quis
dignē penitare poterit quanto affectu nos di
legat qui animā sponsam dīc ⁊ vocat. Idē
O anima mea: ynde hec tibi gloria vt dīca
ris dei sponsa: utiq; non ex nris merit⁹ sed
ex flagrantia sue charitatis. Hec Ber.
Sed aduentū q̄ sponsus ch̄zus q̄rit in
aia sponsa sua septē. Primo pulcritudis
venustate. i. Scientie puritate. Aug. de vir
ginib⁹. Non q̄rit deus pulcrum carnē sed
pulcritudinem. Hugo li. de bono scie. De
us qui est amator mūdicie cor pollutū pec
catis nō p̄t inhabitare. Hec ille. Sic igit
dum t̄ps habem⁹ vigilanter insistam⁹ b

Sequit de aduentu dñi ad iudicium

Dicto de aduentu dñi in mente
ex cuius consideratione sumit se
cunda rō excitatiōis a p̄ti lōno
que est afflictio doloris. Consequenter dī
cendū est de aduentu eius ad iudicium: ex cu
ius consideratione sumenda est alia exci
tationis siue euigilationis rō que est soli
citatio timoris. Circa quē aduentū no
tande sunt septē consideratiōes p̄ncipales
timoris incussive q̄s alibi scriptūs i li
bro de q̄tuoz nouissimis. Ibo ad p̄ns su
ḡdemus. Hoc igit tres dñi aduentū to
ta mente contēplēmur. Ad hoc em̄ nos q̄
ridic horat ecclia in hoc sacro tpe aduen
tus q̄ nunc de aduentu domini in carnem:
nunc de aduentu in mente: nunc qđ de ad
uentu ad iudicium loquitur. Et ex altero
quidem in diuine charitatis amore: ex alto
in compunctione interne dolore: ex alio
autem in timore proficiamus et ad bona
opera vigiles efficiamur: scientes quoniam
hora ē la nos de somno surgere. Sic itaq;
catis nō p̄t inhabitare. Hec ille. Sic igit

de cōtēplatōe sublinitatis Fo. xv

nis opib⁹: q̄tinus p̄m aduentus dñi fru
etum participāres: ipm dñm in mens⁹ ta/
bernaculo suscipiam⁹: et in ultimo tandem
aduentu coram eō securi cōpere valeam⁹:
celest⁹ hereditat⁹ b̄nditione cum sanctis
penitentia accepturi Amen.

Pro festo sanctissime nativitatis dñi.

Uerbū caro

Verbum factum est et habitauit in nob⁹.
Joan. i. In his p̄bis triplex i/
finuā dñi natuitas. s. Eternalis: Lepo/
ralis: et Spūalis. Eternalis cum dñ: ver
bum. qđ idem est qđ intellectualiter natur⁹
sue genit⁹. Leporalis/cum dñ: caro factus
est. Et spūalis/cum dñ: et habitauit in no/
bis. De duab⁹ p̄mis dñ Aug. ser. ix. de na
tivit. dñi. Hec⁹ est ch̄is dñs parre: bō
a mire. de patris immortaliitate: de mīris vir
ginitate. de patre sine matre: de maratre sine
patre. de patre sine tpe: de matre sine semi
ne. de patre p̄ncipium vite: de matre dñis
mortis: de patre ordinans oēm dñ: de ma
tre p̄secrans istam dñ. Hec ille. De tertia
aut natuitate loquit⁹ ipse dñs Mat. xij. A/
cens. Quicq̄ fecerit voluntate patris mei
q̄ in celis est: ipse Deus frater et soror et mī
est. mater inquā: qz concipit nascit spūa/
liter ipse ch̄is in corde illi⁹. Ubi Aug. ser.
xxiiij. de nat. dñi. Exultate virgines ch̄i:
p̄soris vestra est mī ch̄i. Cb̄im parere nō
potuistis: sed ppter ch̄im parere noluitis
Veritatem si. verbi eīz meministis. sic me/
misse debet: estis etiā matres ei⁹. q̄a vo
luntate facit patris ei⁹. ipse em⁹ dixit. Qui
fecerit voluntate p̄ris mei: ipse mībi frater
et soror et mater est Hec ille. Has tres na
tuitates rep̄nit ecclia in hac sacra solen/
nitate. Prīmā. s. eternalē in missa q̄cārāf
in nocte. qz illa est humano intellectui in/
comprehensibilis. Unde in introitu illi⁹ mis
sa cantat illi⁹ p̄. Dñs dixit ad me: fil⁹ mi
us es tu: ego hodie genui te. Ubi notan/
dū km Alexan. de ales: q̄ notanter dñ: ho
die genui te. non olim genui te. quia sic vi/
deret illa generatio tralisse et pterisse. Nec
at: ego hodie gigno te. quia sic videtur
recens esse. Louenſeter aut ait: ego hodie
genui te: vt p̄ hodie exp̄meret generatōe

illam nō preteriſſe. et p̄geniū nō recēter
inchoasse. Unde ibi exprimū necelitas et
eternitas hui⁹ natuitatis sue generatiois
aduentu coram eō securi cōpere valeam⁹:
Spūalis aut natuitate rep̄nit ecclia
in missa que dñ: in aurora. quia spūalis nat
uitas que est p̄ lucem gratie: expellit tē
nebras mētis et initū est p̄ueniēti ad clā
ram diem glie. Unde in introitu illi⁹ mis
sa cantat Lux fulgebit hodie sup nos et c.
Esa. lviij. Si abstuleris de medio tui carē
nam et c. sequit. Tūc oriet in tenebris lux
tua et. Et Prouer. iiij. Justus p̄ semita q̄st⁹
lux splēdens p̄cedit et crecit usq; p̄fectus
diem. Tēporalē aut natuitate rep̄nit ecclia
in missa que cantat in die: in cui⁹ in/
troitu cantat Puer natus est nobis et fili⁹
us dñs nobis et c. In q̄libet tñ illaz mis
sarum sic aliqua mentio de q̄libet illaz na
tuitatum. Q̄ quantā iūḡ est hodierna so
lemnitas in qua cōsancrat̄q̄ sublimis my
steria recitant. Quāta eriā est thema: p̄
assumpti sublimitas: q̄nta p̄bor⁹ illo⁹ re
uerētia q̄bus p̄dicti. dñi triplex natuitas
designat. In libro de vita ch̄i narrat dñ
abolū dixisse cuidam sancto homi⁹ esse qđ
dan p̄bū euangelij valde trenebundū
Quo interrogareq; esset illud p̄bū: noluit
dicere. Ut aut ille cū p̄ducereq; in mediū
plures aborūtates: diabolus induit ad sin
gula non esse illud. Tandem interrogatus
an esset illud p̄bū: Verbū caro factū est.
nō respondit: sed cum clamore disparuit.
Trem cūdā abbati apparuit diabolus in
forma pulcre mulieris alliciens eū ad con
cubitum: cum soli essent in quodā virida/
rio. Et aduertens abbas maliciā diabolū
signauit se dices. Verbū caro factū est et
habitauit in nob⁹. Et prox demō cum ma
gno strepitu disparuit. Item legi⁹ de qđā
monacho qđcum audiens istud euageliū
um in p̄ncipio erat verbū et. Et peruen
to ad illud Et verbū caro factū est: nos
genūflecteret: nec aliquā reuerētiā faceret:
diabolus ei alapam dedit dicens. Si lege
retur. Verbū demon factū est. nūc ge
nūflectere cessarem⁹. Hec carthusiā. li. de
vita ch̄i. Apparet itaq; miranda virtus
p̄bor⁹ verbo⁹. Ut aut specialē loquamur
de temporali ch̄i natuitate: in cui⁹ reue
rētiā precipue est hodierna festiuitas de/
dicata: notāde sunt iusta predica t̄res p̄n